

MALE PRIČE O VELIKIM SLOVIMA

moja prva abeceda

NAPISAO ZVONIMIR BALOG

Uredila: Sanja Benić Vojvodić, Osnovna škola Augusta Šenoe, Zagreb, siječanj 2012.

A ima uvijek
raširene noge,
i na trbuhu
prekrižene ruke
da ga možeš
prepoznati
bez muke.

A – mora svatko
da kaže
kad liječniku jezik
pokaže.

A izleti iz usta samo
kad se zijeva.

Magare ga je
naučilo davno
i često ga pjeva.

Ovo se slovo hvali
da ima dva trbuha;
gornji je manji, donji je veći –
i to je sve što o njemu
treba reći.

Ali neka se kaže još i ovo:
u riječi budala B je
prvo slovo.

Slovo C se savilo
poput pereca
da ga lakše
upamte djeca.
Ali može nastati
lako
i ovako:
ako se prsten
nadvoje prekine
i ako se pažljivo
kora s naranče
skine.
Upamtite:
crveno cvijeće
bez C
cvasti neće.

Slovo Č ima oblik
lončeva uha
na kojem
sjedi muha.
Razumije se
da to vrijedi
samo ako muha
na lijevom
uhu sjedi.

Ovako savijen
crv dubi
kada ga
bole zubi.
Tada mu majka
zavija lice
u tople male maramice,
a korisne savjete
daje mu tata –
da nikad ne grize
staklena vrata.

Bez D ne bi postojao dan,
drugarstvo, djed, niti dlan.
Čak dva D nastanu
ako se jabuka
presiječe napola.
Zar nije zanimljiva
ovakva škola?
Kad se ovaj pokus uradi,
jabukom se grlo zasлади;
Damir Davoru na kraju pola
jabuke dade
jer tako pravi drugovi rade.
Ponekad, opet, na kraju zadatka
Davor Damiru dade dio batka.

Slovo Ž često
slovu D navraća.
I makar su jedan od drugog
daleko u abecedi,
vole se kao braća.
Kada su zajedno
oni su jedno.
Bez njih,
čemu kriti,
džepa ni svjedodžbe ne bi
moglo biti.

U rukama ga
ima Đuka
odapinje li
strijelu iz
luka.
Ostali dječaci
takvo Đ prave
da slovu D
u leđa
čačalicu
stave.

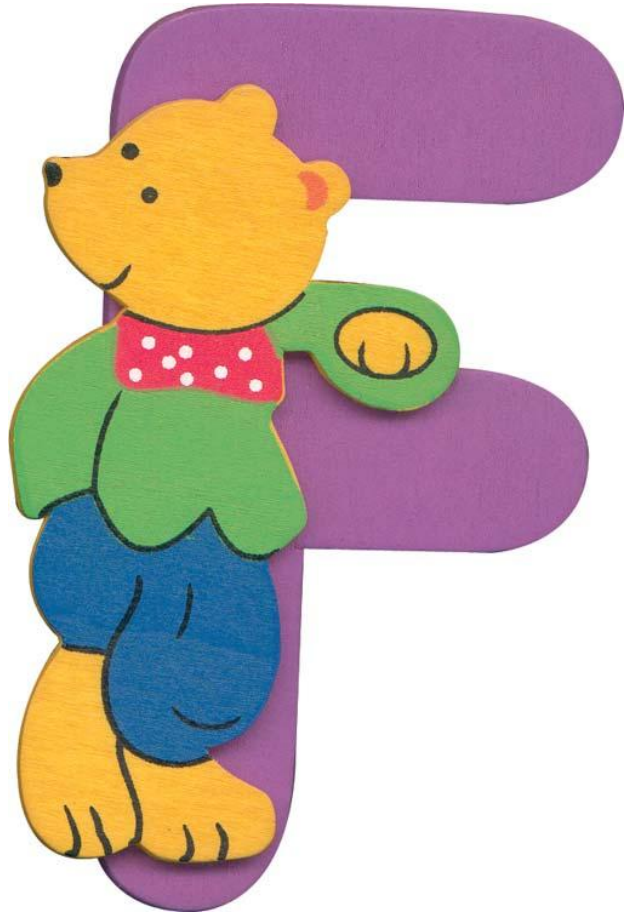
Emil je uzeo češalj
iz vrećice pored ormara
i odlučio se igrati zubara.
Igra je bila više
nego gruba,
pa je češalj ostao
bez deset tankih
zuba.

Kako je Emil bio
zubar vrlo vrijedan,
ostavio je češlju
samo zub u sredini
i na svakoj strani
po kutnjak jedan.
Vidjevši takav češalj,
mama se ljutito Emilu
obratila:

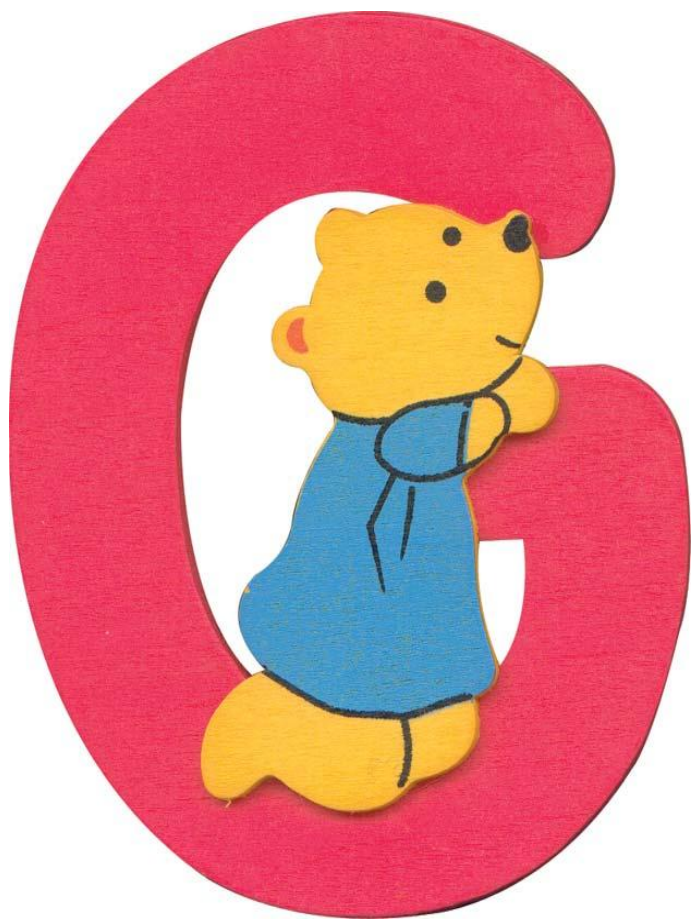
“Reci, molim te,
što je ovo?”

“Zar još nisi shvatila?

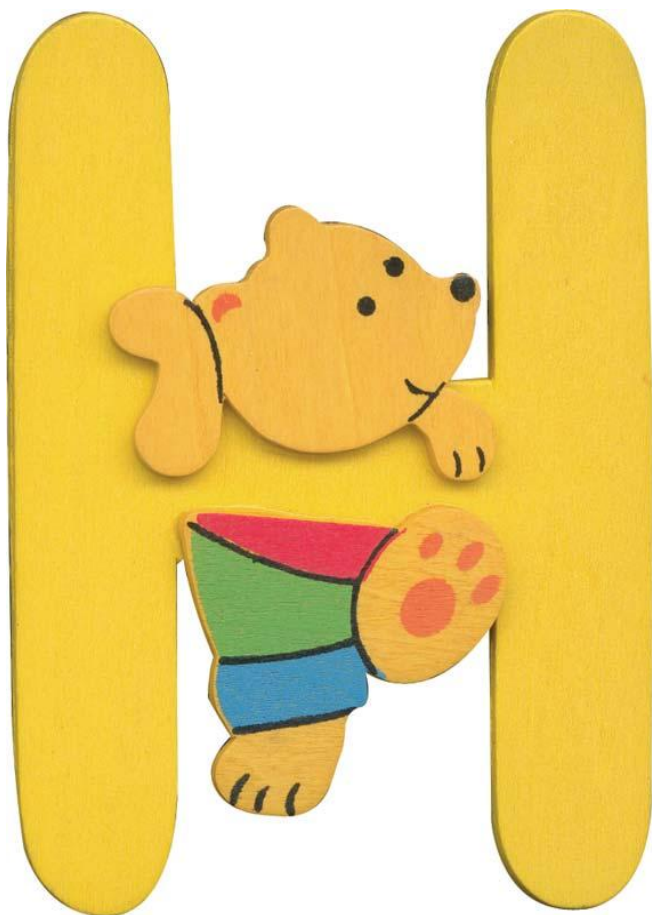
To je E u imenu mome –
prvo slovo.”

Franji i Filipu u ruke
došao je češalj isti
koji je Emil liječio bez muke.
Pa kako bijahu vrsni dentisti,
nisu dugo razmišljali
što treba raditi.
Jednoglasno su odlučili
donji kutnjak hitno vaditi!
Nadam se da je svatko pogodio
kako se tako F rodio.

Nikakva novost nije
da GrGina Glava,
kad je GoloGlava,
u sebi slovo G krije.
A ako se bolje Gleda,
lako je uočiti da i uho
u GrGe kao G izgleda.
Inače, da se zna,
GrGa je Golman i pol,
on GloGovom Granom
brani Gol.

Veliko H

u školskom dvorištu stoji.
Okolo njega je uvijek toliko djece
da ih Hrvoje jedva izbroji.
Dječaci ovo H što se diže
iza škole – posebno vole.
Za prečku se hvataju,
okreću se oko nje, kikoću
i nogama lamataju.
Na ovom slovu, bivšem hrastu,
budući gimnastičari
rastu.

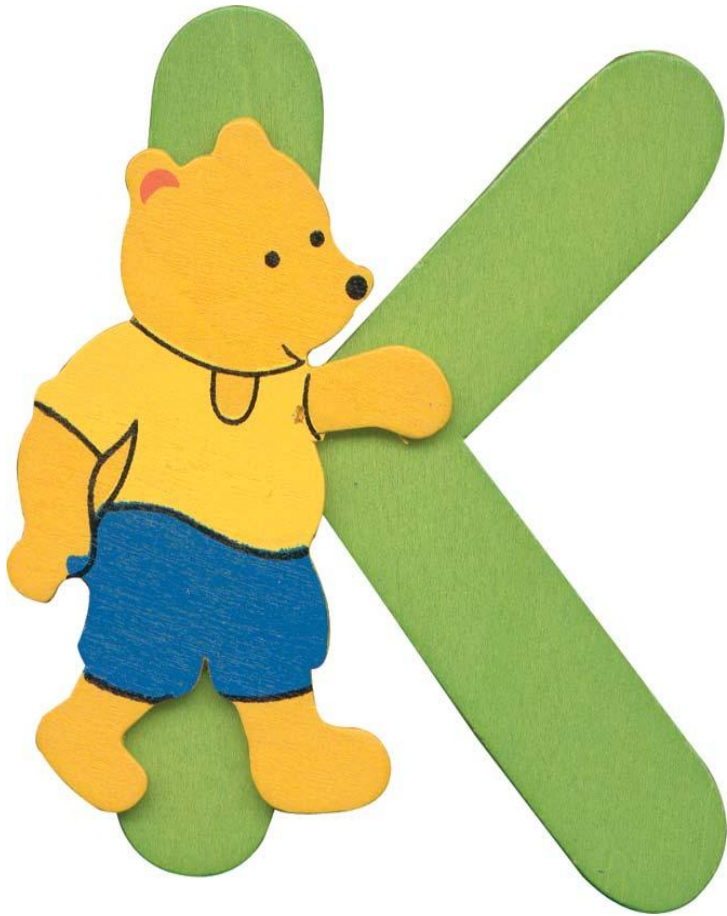

Ovo je slovo I,
njega već poznaju svi.
Nalik je pastirskom štapu;
često nosi na glavi
francusku kapu.
I je vrlo hrabro slovo,
ničeg se ne boji;
vrlo često u rečenici
sasvim samo stoji.
I služi kao veza
između riječi:
proljeće i breza,
olovka i teka,
braco i seka,
tata i mama,
svjetlo i tama.
I je najmršavije slovo,
jer malo jede,
I prvo je slovo
magareće abecede.

Zanima vas
kako se slovo J piše?
Naopako se okrene štap
i ništa više.
Dobro je da se
o njemu i ovo zna
J – je polovica
riječi ja.

Kad se kljunom
i kandžama
sa strane
na kolac
prikliješti
kobac
i krila
raskrili,
slovo K
u nas
pilji.

Tko da L ne pamti
kad je ista Lovrina lulica
po kojoj miriše cijela ulica.
Ponekad se učiniti može
kako L na čizme slič
kojima se Luka diči
kad livadom
leti za leptirom
i lovi ga šeširom.

Lula i štap se vrlo vole,
preko svakog reda,
valjda zbog toga što su oboje
vlasništvo djeda.
Od najboljih prijatelja
vole se više,
i želi li tko napisati “ljubav”,
mora prvo lulu i štap
da nariše.
Kad bi LJ nestao,
ljiljan bi mirisati prestao,
a ljubice bi postale “ubice”.

Riječ MaMa
značaj iMa jak,
u njoj stoje
dva M čak.
Zbog toga M svatko
upaMtiti treba;
dva tornja što strše
u visine neba.
Ali – M nastati Može
i kada se dva A
bez ruku slože.

Navalio Nitko
Na Ništa
Nogom,
Narančom,
Nožem.
No Ničemu
Nije Napravio
Ništa.

Neozlijeđeno Ništa,
S Napuknutim Naočalama
Na Nosu
Namiguje Na Nikoga.

Sada je već posve
jasna stvar
da je NJ u abecedi
treći bračni par.
Otkako se N
za J vjerio,
nije ga nikad
još iznevjerio.
To je kao kad se
udruže Jela i Nino
pa idu zajedno
u školu,
u šetnje
i u kino.

O je slovo vrlo uvaženo
i često traženo.
Tko ga poznaje,
ne služi više drugima za ruglo
jer može čitati sve
što je okruglo:
karike lanca,
dno lonca,
lubenice i balone,
lopte i bombone.
Okrugle kolače,
gumbe i kotače.
Što je najvažnije,
znat će i to
što znači na vratima
dva puta O.

Kada D nogu dobije,
nastane P – slovo posve novo,
važno za proljeće,
pjesme i priče,
papir i prut,
plivanje i put.
Zaboraviti P je nemoguće.
Sjetite se da na leđima
poput đaka prvaka
veliku torbu vuče.

P i R su susjedi,
stanuju jedan pored drugog
u abecedi.
Može se o njima govoriti
i kao o rođacima
sudi li se po jednakim torbicama.
Oba su bez cipela i kapa
i jedina je među njima razlika
što R nikamo ne ide bez štapa.
Ponekad se R od muke oznoji
i oslonjen torbom o štap
u riječi stoji.
Tada mu se čini da je duga cesta
jer u torbi nosi stvari dvjesta:
ratara, rudara, rakove iz rijeke,
ruže za ribara, rižu i ražu,
repu i rotkvicu, raž i ralicu,
rilo i ralo
i od svega pomalo.

Sunce je Sila.
Može letjeti
Sve bez krila.
I spavati može viSeći.
Sat je Sila.
On može ići i ležeći.
Slon je Sila.
Sive debele kože.
Stanko je Sila.
Sa Svega Sedam prStiju
Suhu Slamu Savinuti može.
Svi Svakako moraju znati
da im je Slovo S
Silu pomoglo dati.

Dva Š Šuščaju u ŠaŠu
jedan je Š pao u kaŠu,
neki Š Šara po Šarama,
neki Škljoca u Škarama,
neustraŠivi Š u Šumi
u Šumama.

Jedan Š Šuti u Šubari,
jedan Š se Šali u Šalu,
jedan Š je Šimin
početak,
drugi miŠev svrŠetak.

Jedno se I razboljelo,
drugo ga I na glavi ponijelo.
Tako je T nastalo.
Slovo o kojem ovise:
tata i teta,
ti i to,
Tomo i tamo,
trava i tava.

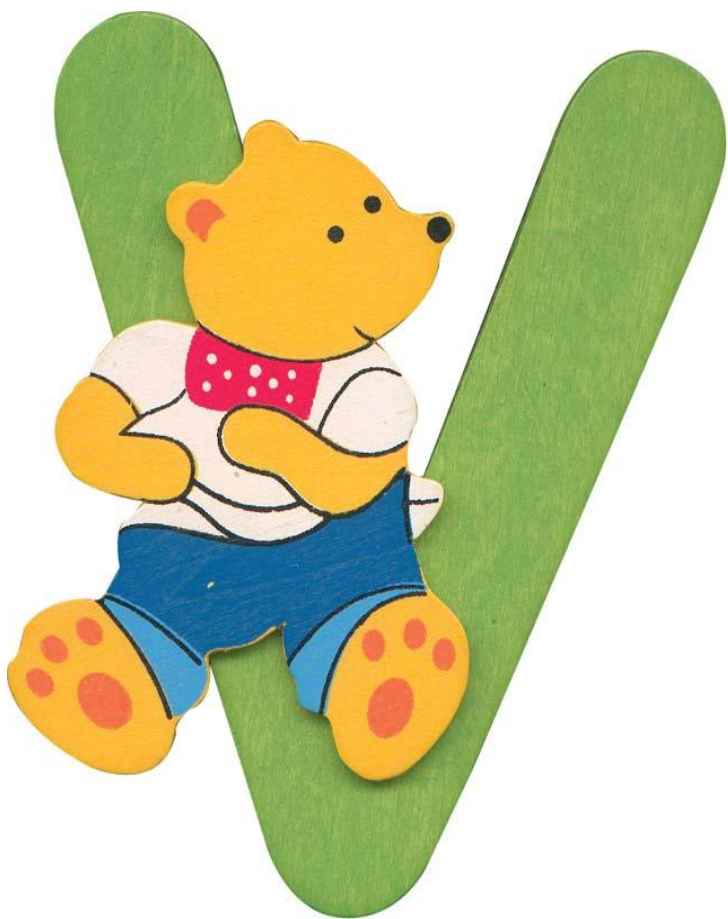
To je jedno od slova
kojim se služi sova
kada se miševima javlja
s krova:

hu, hu, hu.

Slovom U glasaju se i krave
kad telefoniraju
da im je nestalo trave:
mu, mu, mu.

Iz ovog slova može se piti,
ono može biti čaša i šalica biti.
U će najbolje onaj shvatiti
kome će uholoža u uho
svratiti.

Slovo V je gornji dio pračke
i A izvrnut naopačke.

V su Vladine hlače
kad se raširenih nogavica
za uže prikače.

Još i ovo neka svi znadu;
sa V počinju ove riječi:
Vesna Vrlo Voli Vladu.

Zvonko se zgranu,
zastavši uz kavez za zmije,
kad je vidio zmiju
kako se zloćudno
cijelim tijelom smije,
stoji na repu i
tijelo u slovo Z vije.
Ali dječak se zbuniti nije dao
jer je znao
da je htjela kazati time:
Zdravo, zvekane, znam,
Zvonko ti je ime.

U abecedi zauzima
posljednje mjesto,
na početku riječi
stoji često.

Na Ž je Žlica i Žica,
Ždral i Žal,

Na Ž se Žari Žar,
Žubori Žubor,
Žamori Žamor.

Na Ž Žir Žuti
pada na Žabu,
Žirafu i Žunu.

Na Ž Žarko Žmiri,
na Ž Život Žuri.